

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Flaga s. r. o.**
sídlem Nádražní 47, 693 01 Hustopeče
zastoupený advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 15, 110 00 Praha

proti

žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí České obchodní inspekce, ústředního inspektorátu ze dne 27. 1. 2016, č. j. ČOI 110086/15/O100/3100/15/16/Hl/Št, ve věci pokuty za správní delikt

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 27. 1. 2016, č. j. ČOI 110086/15/O100/3100/15/16/HI/Št, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého kraje ze dne 7. 9. 2015, č. j. 94059/15/3100/R 0951/ Vit (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), kterým byla žalobci uložena úhrnná pokuta ve výši 350 000 Kč podle ust. § 9 odst. 10 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“).
2. V podané žalobě žalobce uvedl tyto žalobní body:
 - 1) Správní orgány obou stupňů nepostupovaly v souladu se zásadou materiální pravdy správního řízení, když v průběhu řízení neodstranily pochybnosti o zjištěném stavu věci, naopak v průběhu řízení byly nastoleny důvodné pochybnosti. Žalobce předložil řadu důkazů a argumentů, jež zpochybňují způsob a závěr měření provedených společností SGS Czech Republic s. r. o. (dále jen „SGS“), přesto se žalovaná otázkou dalšího prošetření výsledků měření ze strany SGS nezabýval. Dále žalobce nesouhlasí se způsobem, jakým se správní orgány vypořádaly s doloženými důkazy, zejm. konfrontačními vzorky, které vykazují nestandardní odchylky u společnosti SGS oproti dalším akreditovaným laboratořím. Vzhledem k dosavadnímu postupu správního orgánu při odběru LPG bez provedení odběru referenčního vzorku nebylo v žalobcových silách vzorky z opatrnosti zajišťovat na vlastní náklad.
 - 2) Pokud žalovaná uvedla, že výsledky tzv. konfrontační akce nemohla přijmout s ohledem na časový odstup od samotných kontrolních odběrů správním orgánem I. stupně, žalobce namítá, že tyto byly provedeny s cílem doložit maximálně věrohodné a objektivní důkazy o pochybnostech věrohodnosti měření SGS. Dle žalobce mohla nastat chyba v přístrojovém vybavení laboratoře SGS, což dovozuje z nárůstu vzorků s nadlimitním množstvím síry v roce 2014 a následného prudkého poklesu pokut v dalším období. Žalobce taktéž upozorňuje na změnu normy ASTM D 6667, tedy způsobu hodnocení parametru síry u LPG, z čehož dovozuje, že před 1. 1. 2014 byla přesnost zkušební metody nižší. Napadené rozhodnutí je dle žalobce nepřezkoumatelné, zatížené vadou, když došlo k porušení zásady správního trestání in dubio pro reo, neboť nebyly odstraněny pochybnosti předložené na základě nepřímých důkazů.
 - 3) Odklon od technické normy ČSN EN ISO 4257 upravující postup při odběru vzorků LPG je nepřípustný a nedostatečně odůvodněný. Dodržení normy neklade zvýšené technické nároky, jak uvádějí správní orgány. Dle žalobce neobstojí ani argument, že postup dle technické normy nepostihuje specifický odběr vzorků z výdejních stojanů čerpacích stanic, nýbrž z velkoobjemových kontejnerů. Vzorky získané postupem odchylným od technické normy nemohou být použitelné pro předmětné zkoumání a výsledky nemohou mít náležitě vypovídající hodnotu.

- 4) Žalobce nesouhlasí s tím, že správní orgány odhlédly od doporučení dle technické normy ohledně promísení obsahu nádrže, naopak má za to, že bylo povinností správního orgánu I. stupně promístit nádrž při odebrání vzorku. Napadá se postup dle SOP 98, dle kterého nepředchází odebrání vzorku žádný postup zaručující homogenitu obsahu nádrže, případně zabraňující odebrání vzorku ze dna nádrže, což porušuje požadavky dle technické normy. Žalobce nesouhlasí s vypořádáním žalované, která tvrdí, že odebrání probíhá za stejných podmínek, za jakých odebírá LPG zákazník. K tomuto žalobce uvádí, že podmínky jsou zcela odlišné, když vzorek se odebírá o obsahu 1,1 až 1,3 litrů a konečný spotřebitel odebere podstatně větší množství.
 - 5) S tím souvisí i rozdílný postup při proplachu vzorkovnice dle SOP 98 a technické normy, kdy společnost SGS ignoruje závazné pokyny pro přípravu vzorkovnice dle technické normy, což opět zakládá vážné pochybnosti o výsledcích měření odebraných vzorků. Žalobce nesouhlasí s tvrzením správních orgánů, že k takovému postupu dochází proto, že je odběr prováděn za jiným účelem. Postup dle SOP 98 nevylučuje možnost záměny a použití nesprávné a nepropláchnuté vzorkovnice. Žalobce dále upozornil, že s účinností od 1. 10. 2015 upravila společnost SGS pracovní postup pro odběr vzorků v bodech, které byly v rozporu s technickou normou.
 - 6) Žalobce má za to, že naplnil liberační důvod dle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, když odebírá pouze paliva testovaná za pomoci akreditovaných laboratoří a je přesvědčen, že vyvinul veškeré úsilí k zabránění porušení povinnosti. Předmětné LPG bylo zkontrolováno zkušební komisí J. S Hamilton Poland S.A. Laboratory a u parametru síry byla naměřena hodnota 25 mg/kg. Žalobce tedy v dobré víře spoléhal na výsledky tohoto testování a nelze po něm ještě požadovat vlastní laboratorní testování. Sankcionování v takovém případě je v rozporu se zásadou ochrany dobré víry a přiměřenosti.
 - 7) Výše pokuty je nepřiměřená a v rozporu s legitimním očekáváním, když dle veřejně dostupných zdrojů ukládá správní orgán za delikty dle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách související se zvýšeným obsahem síry v palivu LPG pokuty zpravidla ve výši 60 000 Kč- 260 000 Kč s tím, že zjištěné překročené limitní hodnoty síry dosahovaly v minulosti mnohonásobně vyšších rozdílů oproti stanovené normě v případě žalobce. Žalobce má za to, že při stanovení výše pokuty měla být zohledněna skutečnost, že další výsledky měření jím odebraných vzorků byly v normě.
3. Žalovaná ve vyjádření odkázala na žalobou napadené rozhodnutí, kde se se všemi uplatněnými námitkami vypořádala a navrhla žalobu zamítnout jako nedůvodnou. K žalobnímu bodu 1) a 2) žalovaná uvedla, že předložené důkazy nezpochybňují závěry správního orgánu I. stupně vycházející z výsledků rozboru vzorků LPG odebraných při kontrolách na čerpacích stanicích žalobce dne 25. 8. 2014 a 1. 9. 2019, které byly učiněny v akreditované laboratoři SGS. Žalovaná se zabývala výsledky rozboru vzorků předložených žalobcem, avšak za nepřímé důkazy je označila z důvodu, že se netýkaly kontrolovaného LPG a neprokázaly, že by laboratoř SGS pochybila, a že by výsledky jejích rozborů byly v každém případě odlišné od výsledků rozborů v ostatních laboratořích. Poukaz na chybu v přístrojovém vybavení laboratoře SGS je pouhou

spekulací žalobce a rovněž skutečnost nárůstu nejakostního LPG v roce 2014 nesvědčí o pochybení společnosti SGS. Ostatně žalobce měl možnost v reakci na provedenou kontrolu zajistit odběr vzorku a provést jeho rozbor, kterým by případně mohl zpochybnit výsledky naměřené laboratoří SGS.

4. K žalobnímu bodu 3) žalovaná uvedla, že laboratoř SGS je řádně akreditována pro odběr vzorků plyných a zkapalněných paliv. Postup, podle kterého tak činí, je identifikován jako SOP 98 (ČSN EN ISO 4257, ČSN 015113). Poslední prověření akreditace proběhlo v dubnu 2015. O součinnost byl požádán také Český institut pro akreditaci, který dne 11. 6. 2015 potvrdil, že postup podle SOP 98 byl shledán vhodným pro vzorkování a následnou analýzu vybraných parametrů plyných a zkapalněných paliv pro aplikaci v oblasti kontrol prodeje LPG a CNG na čerpacích stanicích, a to v zájmu ochrany zákazníků.
5. K žalobnímu bodu 4) žalovaná uvedla, že promísení obsahu nádrže je technickou normou pouze doporučeno. Dle žalované probíhá odběr vzorků tak, aby byl co nejvíce podobný průběhu čerpání LPG zákazníkem a není vyloučeno, že tento načerpá minimální množství LPG, kdy před čerpáním LPG zákazníkem není homogenita nádrže prodávajícím zlepšována.
6. K souvisejícímu žalobnímu bodu 5) žalovaná uvedla, že příprava vzorkovnice podle SOP 98 byla akreditačním orgánem shledána jako dostatečná k vyloučení kontaminace vzorků. Jelikož není postup podle normy ČSN EN ISO 4257 vhodný pro vzorkování z výdejních stojanů, byl vypracován SOP 98, jež je součástí akreditace laboratoře SGS. Změny postupu při odběru vzorků učiněné na jednání pracovní skupiny při Ministerstvu průmyslu a obchodu jsou výsledkem dohody zúčastněných, není jimi zpochybněna správnost ani řádnost postupu při odběru vzorků využívaného před přijatými změnami.
7. K dalšímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že se řádně vypořádal s námitkou týkající se liberačního důvodu podle ust. § 10 odst. 1 zákona o pohonných hmotách. Žalobce neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení své povinnosti zabránil, pouze spoléhal na údaje deklarované výrobcem pohonné hmoty. To však není k prokázání liberačního důvodu dostatečné, neboť ke vzniku odchylky může dojít v různých fázích distribuce, tedy až po provedení zkoušek výrobcem.
8. K poslednímu žalobnímu bodu žalovaná uvedla, že výši uložené pokuty považuje za přiměřenou a odpovídající pokutám ukládaným v obdobných případech. Žalobce je viněn z prodeje nejakostního LPG ve dvou případech, nadto je viněn taktéž z toho, že nezajistil označení výdejního stojanu obchodním názvem prodávané pohonné hmoty a číslem příslušné technické normy stanovující složení a jakost pohonné hmoty.
9. Dne 19. 10. 2016 zaslal žalobce k vyjádření žalované repliku, v níž setrval na své žalobní argumentaci.
10. Žalovaná v duplice ze dne 25. 11. 2016 setrvala na stanovisku, že napadené rozhodnutí je odůvodněno řádně, je přezkoumatelné, správné a zákonné. Žalovaná se zabývala všemi žalobcem předloženými důkazy, na základě jejich posouzení však dospěla k závěru, že nezpochybňují závěry správního orgánu I. stupně.
11. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě 2 měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalované, tedy v souladu s ustanovením § 72

odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

12. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že v provozovnách žalobce byly provedeny kontroly požadavků na jakost a složení LPG, a to dne 25. 8. 2014 na provozovně ČS LPG Flaga Jeseník, Bezručova ulice, 790 01 Jeseník a dne 1. 9. 2014 na provozovně ČS LPG Flaga Zábřeh, Olomoucká ulice I/44, 789 01 Zábřeh. Dle úředních záznamů kontrolu prováděli pracovníci ČOI, inspektorátu Moravskoslezského a Olomouckého kraje a přizvaná osoba odborně způsobilá. Součástí spisu jsou také zkušební protokoly. Příkazem ze dne 21. 11. 2014, č. j. 126607/14/3100/ P 0951/Vit byla žalobci uložena pokuta ve výši 350 000 Kč za a) správní delikt dle ust. § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách a b) správní delikt dle ust. § 9 odst. 4 písm. b) zákona o pohonných hmotách. Konkrétně bylo zjištěno na základě zkušební protokolu č. 64603 ze dne 27. 8. 2014, specifikace vzorku 145/31/14, že zjištěná hodnota jakosti v kritériu „Síra“ byla 105 mg/kg a na základě zkušební protokolu č. 64798 ze dne 3. 9. 2014, specifikace vzorku 151/31/14 zjištěná hodnota jakosti v kritériu „Síra“ byla 86 mg/kg, přičemž maximální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN ISO 4259 činí 60 mg/kg. Správní delikt dle § 9 odst. 4 písm. b) zákona o pohonných hmotách spočíval v nezajištění označení výdejního stojanu pohonných hmot (LPG) obchodním názvem prodávané pohonné hmoty a dále číslem příslušné české technické normy, která stanovuje složení a jakost pohonné hmoty. Žalobce reagoval podáním odporu dne 1. 12. 2014, který byl následně na výzvu správního orgánu I. stupně doplněn dne 15. 1. 2015. Žalobce byl v průběhu správního řízení postupně správním orgánem I. stupně vyzýván k vyjádření se před vydáním rozhodnutí, na které reagoval svými přípisy ze dne 13. 2. 2015, 13. 4. 2015 a 25. 6. 2015. Součástí posledního vyjádření žalobce byla také žádost o přerušení řízení, o které rozhodl správní orgán usnesením ze dne 9. 7. 2015, kterým žádost o přerušení zamítl. Dne 7. 9. 2015 pod č. j. 94059/15/3100/ R 0951/Vit vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí v totožném znění, jaké obsahuje výše specifikovaný příkaz ze dne 21. 11. 2014. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalované.
13. První žalobní bod krajský soud důvodným neshledal. Žalobce v něm obecně označil postup správních orgánů obou stupňů za nesouladný se zásadou materiální pravdy, když nebyly odstraněny pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. Krajský soud však v postupu správních orgánů žádné pochybení neshledal, když při hodnocení skutkového a právního stavu věci vycházely nejen z protokolů o předmětných kontrolách, jak tvrdí žalobce, ale také z vyjádření Českého institutu pro akreditaci ze dne 11. 6. 2015, vyjádření a důkazů předložených žalobcem, standardizovaného operačního postupu č. 98, podle kterého postupovala společnost SGS (dále jen „SOP 98“) aj. Právě SOP 98, který byl žalobou také napaden, byl schválen akreditačním orgánem, k čemuž se soud vyjádří dále. Pokud s žalobcem předloženými důkazy správní orgány pracovaly jako s nepřímými, není možné z takového závěru automaticky vyvozovat nedostatečné zjištění skutkového stavu věci. Žalobce dále namítal, že s ohledem na postup správního orgánu bez odběru referenčního vzorku, nebylo v jeho silách zajistit z opatrnosti vzorek na svůj náklad. Krajský soud má za to, že postupem společnosti SGS při odběru vzorků nebyl žalobce žádným způsobem zkrácen na svých právech. Z žádného ustanovení zákonných ani podzákonných předpisů nevyplývá automatická povinnost kontrolního orgánu odebrat více kontrolních vzorků (k

tomuto srov. závěr Nejvyššího správního soudu – dále jen „NSS“ – v rozsudku ze dne 27. 7. 2017, č. j. 3 As 191/2016- 55/ bod 29- 30). Závěr laboratorních testů byl zcela jednoznačný a výsledky nebyly zpochybněny ani žalobcem předloženými nepřímými důkazy. Jednalo se zejména o zkušební protokoly dodavatele pohonné hmoty na skladě ve Slawkově ze dne 18. 8. 2014 a 25. 8. 2014 a dále o vlastní „konfrontační vzorky“ žalobce ze dne 21. 11., 28. 11. a 10. 12. 2014 a jejich následné rozborů společností SGS a dalšími. Jejich podrobné vyhodnocení žalovaný provedl na str. 12- 14 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že příčin zjištěných rozdílů ve výsledcích rozborů může být celá řada (způsob skladování, doba mezi odběrem a rozbořem, použitá metoda zjišťování atd.). Toto vyhodnocení považuje krajský soud za přezkoumatelné a logické. Za zásadní při hodnocení konfrontačních vzorků však považuje skutečnost, že se jedná o vzorky odebrané po více než 2 měsících od provedených kontrol správním orgánem I. stupně na čerpacích stanicích v Zábřehu a Jeseníku. Nemohlo se tedy jednat o totožné LPG, a proto nemohly tyto referenční vzorky sloužit k jakémukoliv srovnání či dokonce zpochybnění kontrolních měření. Z těchto důvodů neshledal soud první žalobní bod důvodným.

14. Pokud jde o druhý žalobní bod, část týkající se konfrontačních vzorků má soud za vypořádanou již argumentací k prvnímu žalobnímu bodu. Žalobcem dále uvedené alternativy, na základě nichž mohlo dojít ze strany společnosti SGS k pochybením, soud považuje za irelevantní, mající pouze spekulativní charakter. Námitka týkající se změny postupu stanovení síry v LPG podle normy ASTM D 6667 byla žalobcem vznesena již v odvolacím řízení a žalovaná se s ní vypořádala na str. 19 napadeného rozhodnutí, kde uvedla, že k revizi postupu podle této normy došlo k 1. 10. 2014. V souladu se zásadami přebírání evropských norem došlo k převzetí změny pro vyhodnocování k 15. 2. 2015. Podle žalované tedy již ke dni 1. 10. 2014 bylo nutno považovat za vyhovující stanoveným požadavkům LPG s hodnotou síry do 71 mg/kg namísto do 60 mg/kg, což však neznamená, že by ukončené případy bylo nutno revokovat. V případě žalobce došlo k odběru a rozboru vzorků LPG před touto revizí a při rozboru odebraných vzorků bylo vycházeno z v tu dobu platných hodnot. Žalovaná uzavřela, že v posuzovaném případě by ani rozšíření tolerance kritéria pro obsah síry nemělo vliv na výsledky správního řízení, neboť i při změně limitní hodnoty obsahu síry na 71 mg/kg se žalobce naměřenými hodnotami 105 mg/kg a 86 mg/kg do tohoto kritéria nemohl vejít. Krajský soud se s tímto hodnocením žalované plně ztotožňuje a uzavírá, že k porušení zásady správního trestání *in dubio pro reo* v posuzované věci nedošlo, proto ani tento žalobní bod neshledal soud důvodným.
15. V 3.) žalobním bodě žalobce namítl odklon od technické normy ČSN EN ISO 4257 při odbírání předmětných vzorků. Krajský soud nemá stejně jako správní orgány obou stupňů pochybnosti o odborné způsobilosti společnosti SGS při odbírání kontrolních vzorků LPG. Žalobce stejnou námitku uváděl již ve správním řízení, aniž by tvrdil, jakým konkrétním způsobem mohl postup podle SOP 98 ovlivnit výsledek chemické analýzy v jeho neprospěch. Vyhláška k provedení zákona o pohonných hmotách č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot), v platném znění (dále jen „prováděcí vyhláška“) neupravuje přesný postup pro monitorování složení a jakosti pohonných hmot, v ust. § 4 odst. 2 však stanovuje, že postup odběru a posouzení výsledků musí odpovídat příslušné technické normě (ČSN EN ISO 4257). Žalovaná na str. 10- 11 napadeného rozhodnutí rozsáhle

vysvětlila, že společnost SGS prování tento typ odběru v souladu s akreditovaným postupem SOP 98. Krajský soud se s argumentací žalované ztotožňuje. Otázkou legitimacy standardizovaného postupu SOP 98 se krajský soud již ve své předchozí úřední činnosti zabýval. Lze poukázat na věc vedenou u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Ad 106/2014, skutkově a právně téměř identickou, kdy krajský soud při ústním jednání dne 23. 11. 2016 provedl důkaz listinami příslušné technické normy a SOP 98, přičemž vyhodnotil, že z textu technické normy vyplývá, že je vhodná pro vzorkování z velkoobjemových nádrží, ale nezakazuje vzorkování např. z výdejních stojanů čerpací stanice. Technická norma stanovuje obecné požadavky na získávání reprezentativních vzorků a rovněž bezpečnostní opatření, přístroje, které se k odběru používají, postup k přípravě a postup vlastního odběru. SOP 98 z technické normy vychází a slouží výhradně k odběrům vzorku „plynných a zkapalněných paliv“. Tyto dokumenty soud vyhodnotil jako souladné, a nepřisvědčil námitce, že snad SOP 98 technickou normu nějakým způsobem porušuje, či obchází, když toliko vystihuje odlišnosti dané specifickým charakterem paliv LPG. Soud uzavřel, že vzhledem k těmto specifickým potřebám nemohl odběr probíhat přímo podle technické normy ČSN EN 4257, a proto proběhl podle standardizovaného postupu, který respektoval fyzikální vlastnosti odebíraného paliva, bezpečnost i postupy upravené technickou normou. O tom ostatně svědčí akreditace tohoto postupu Českým institutem pro akreditaci, která představuje garanci přizpůsobení normy konkrétním podmínkám. Je nepochybné, že standardizovaný postup z technické normy vycházel, a toliko ji přizpůsobil konkrétním specifickým podmínkám. Na základě uvedeného krajský soud ve věci vedené pod sp. zn. 22 Ad 106/2014 uzavřel, že lze mít za prokázané, že použitý postup při odběru vzorků byl zákonný. Přihlédl i k tomu, že ke stejnému závěru dospěl také např. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 27. 6. 2016 č. j. 30 A 80/2014 – 130. V nyní posuzované věci vycházel krajský soud z takto provedených důkazů a jejich vyhodnocení, neboť se jedná o poznatky z vlastní úřední činnosti soudu. Soud neshledal důvod jakkoliv se odchýlit od zjištění z citovaného řízení. Na základě těchto závěrů neshledal důvodným ani třetí žalobní bod.

16. Následující žalobní bod namítá nedostatky kontrolního postupu, pokud jde o zajištění homogenity nádrže. Žalovaná se se shodnou odvolací námitkou vypořádala na str. 10 – 11 napadeného rozhodnutí odkazem na technickou normu, která nestanovuje povinnost promísení obsahu nádrže za účelem zajištění homogenity před odběrem reprezentativního vzorku, když takový postup pouze doporučuje. Žalovaná současně zdůraznila nutnost přiblížení postupu při odběru vzorků způsobu čerpání pohonné hmoty zákazníkem, kdy taktéž nedochází k promísení objemu nádrže, a je naopak povinností prodávajícího dodržovat standardy zakotvené v ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách právě i bez požadovaného promísení. Množství odběru v rozmezí 1,1- 1,3 litrů, reps. reprezentativního vzorku je plně v souladu s postupem SOP 98, který má společnost SGS akreditován. Krajský soud se s tímto vypořádáním žalované ztotožňuje, shledává je srozumitelným, přezkoumatelným, logicky opodstatněným, respektujícím princip objektivity. Důvodnost žalobního tvrzení proto soud neshledal. Tvrzení žalobce o povinnosti zajištění homogenity nádrže při kontrolním odběru nemá opodstatnění v právním předpisu ani v technické normě.
17. Další námitka se týkala rozdílného postupu při proplachu vzorkovnice dle SOP 98 a technické normy. Krajský soud v tomto ohledu odkazuje na svou argumentaci v odst. 15 tohoto rozsudku, kde vyhodnocuje postup podle SOP 98. Při proplachování vzorkovnice

bylo postupováno také na základě tohoto schváleného a akreditovaného postupu. Se shodnou odvolací námitkou se vypořádala žalovaná na str. 11 odst. 3 napadeného rozhodnutí, kde vyhodnotila postup proplachování vzorkovnice upravený SOP 98. Její závěry mají oporu ve vyjádření Českého úřadu pro akreditaci, o. p. s. ze dne 11. 6. 2015 založeného ve správním spise, v němž je mimo jiné uvedeno: „*Postup dokumentovaný v SOP 98 vychází z normy ČSN EN ISO 4257, která je určena pro vzorkování z velkoobjemových kontejnerů. SOP 98 je určeno pro odběr vzorků z pistole výdejního stojanu. Postup tedy není identický s postupem v uvedené normě, protože i účel odběru je rozdílný. Posouzení postupu dle SOP 98 bylo realizováno posouzením dokumentovaného postupu, jeho reálným provedením a následně i doložením studie ověřující čistotu vzorkovnic. Z dodaných podkladů vyplývá, že navržený a používaný systém čištění vzorkovnic je dostatečný pro vyloučení kontaminace vzorků*“. Ani tato část žaloby tedy důvodná není, zvláště když žalobce žádným nosným způsobem argumentaci žalované nerozporuje, pouze setrvává na svém předchozím stanovisku.

18. Následující žalobní bod napadá způsob posouzení liberačního důvodu žalovanou. Argumentace žalobce spočívá v jeho přesvědčení, že odebírá pouze paliva testovaná pomocí akreditované laboratoře a předmětné LPG bylo zkontrolováno laboratoří J. S. Hamilton Poland S. A. Laboratory, kdy u parametru síra byla naměřená hodnota 25 mg/kg. Krajský soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33 dle kterého: „*Pokud provozovatel čerpací stanice chce využít liberačního důvodu dle § 10 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot, musí prokázat, že provedl technicky možná opatření způsobila účinně zabránit porušování zákona (zde prodej pohonných hmot nevyhovujících požadavkům uvedených v § 3 odst. 1 citovaného zákona). Nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato technicky možná opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické*.“ Judikatura správních soudů vychází tedy z předpokladu objektivní odpovědnosti, avšak tuto nelze chápat absolutně, proto je právě zavedena možnost zprostit se odpovědnosti při naplnění liberačního důvodu. Uvedené důkazní břemeno však žalobce neunesl. Důvod, který dle jeho mínění představuje ono „vynaložení veškerého úsilí“, totiž shora vymezená kritéria liberačního důvodu nenaplnuje. Skutečností vylučující odpovědnost žalobce nemohl být bez dalšího pouze výběr výrobce či dodavatele pohonných hmot, v daném případě předložení dokumentů od dodavatele žalobce deklarujících splnění požadavků na jakost síry. Akceptace takového názoru by naopak vedla ke všeobecné ztrátě odpovědnosti prodejců za jakost a kvalitu pohonných hmot, neboť by mohli vždy argumentovat, že si pro dodávku pohonných hmot pro svou čerpací stanici vybrali seriózního dodavatele. Žalovaná se se stejnou odvolací námitkou vypořádala na str. 16 odst. 2 napadeného rozhodnutí. Žalobce v podané žalobě její argumentaci žádným nosným způsobem nerozporuje, soud proto nemá, co by k věci více uvedl a ani tento žalobní bod důvodným neshledal.
19. Závěrečný žalobní bod směřuje žalobce do výše uložené pokuty, ovšem jeho žalobní tvrzení je neseno v tak obecné rovině, že krajský soud může reagovat toliko obecným tvrzením o srozumitelnosti a přezkoumatelnosti odůvodnění výše uložené pokuty správními orgány obou stupňů (str.10 prvostupňového rozhodnutí, str. 17-18 napadeného rozhodnutí). Udělaná pokuta nijak nevybočuje z rozhodovací praxe správního orgánu I. stupně. Jedná se o úhrnnou pokutu, která byla uložena podle sazby za nejzávažnější delikt podle § 9 odst. 1 písm. b) zákona o pohonných hmotách, přičemž další

delikt byl považován za přitěžující okolnost. Krajský soud nesouhlasí s tvrzením žalobce, že je pokuta zjevně nepřiměřená předcházející rozhodovací praxi správního orgánu I. stupně. Žalovaná odkázala na jiná pravomocná rozhodnutí v obdobných případech, ze kterých vyplývá, že za prodej nejakostního LPG byly uloženy pokuty v rozmezí od 250 000 Kč do 380 000 Kč. Pokud žalobce zmínil rozhodnutí ze dne 29. 5. 2014, kdy byla společnosti Kumegas PB s. r. o. pokuta snížena z důvodu, že jeden z výsledků pozdějších měření byl v normě, taková situace u žalobce nenastala. Za výsledky pozdějších měření totiž nelze považovat výsledky tzv. „konfrontačních měření“, které předložil žalobce v průběhu správního řízení a k jejichž relevanci se soud již vyjádřil výše. Tento žalobní bod proto také nebyl shledán důvodným.

20. Závěrem žaloby učinil žalobce podnět k podání návrhu na zrušení § 4 prováděcí vyhlášky Ústavnímu soudu ve smyslu ust. § 64 odst. 3 zák. č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, v platném znění (dále jen „zákon o Ústavním soudu“). Žalobce má za to, že postup stanovený § 4 prováděcí vyhlášky je v rozporu se zákonem a ústavním pořádkem, když není v zákoně o pohonných hmotách, ani v prováděcí vyhlášce stanovena povinnost odbírání referenčních vzorků pro revizi výsledků kontroly. Podle žalobce by povinnost provést alespoň dva odběry měla být obsažena přímo v prováděcí vyhlášce nebo v zákoně o pohonných hmotách.
21. Krajský soud tyto pochybnosti žalobce nesdílí a pro podnět k podání návrhu na zrušení § 4 prováděcí vyhlášky Ústavnímu soudu neshledal podmínky. Nedostatek v právní úpravě, na který žalobce poukazuje, totiž nepředstavuje rozpor se zákonem (žalobce neuvádí, který zákon má na mysli) ani s ústavním pořádkem, ale představuje mezeru v právní úpravě. Na tu však postup podle ust. § 64 zákona o Ústavním soudu nedopadá.
22. Vzhledem k nedůvodnosti žaloby ji krajský soud na základě shora uvedené argumentace v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když v řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které tak vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu soudního spisu žalované v tomto řízení žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 18. listopadu 2020

JUDr. Monika Javorová

[Zadejte text.]

předsedkyně senátu